

Šalis pagrindinėje byloje

Jozef Grundza

Prejudicinis klausimas

Ar pamatinio sprendimo ⁽¹⁾ 7 straipsnio 3 dalis ir 9 straipsnio 1 dalies d punktas turi būti aiškinami taip, kad dvigubo baudžiamumo sąlyga laikytina tenkinama tik tada, kai sprendime, kurį reikia pripažinti, nurodyta veika, atsižvelgiant į konkretų jos vertinimą (*in concreto*) taip pat pagal vykdančiosios valstybės teisę yra nusikalstama (nepaisant nusikaltimo sudėties arba to, kaip jis kvalifikuojamas), ar tam, kad būtų tenkinama ši sąlyga, pakanka, kad veika apskritai (*in abstracto*) būtų nusikalstama ir pagal vykdančiosios valstybės teisę?

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje (OL L 327, p. 27).

2015 m. birželio 16 d. Vergabekammer Südbayern (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Byla C-292/15)

(2015/C 294/41)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vergabekammer Südbayern

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Hörmann Reisen GmbH

Atsakovai: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Prejudiciniai klausimai

1. Ar per viešojo pirkimo procedūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalį, siejamą su Direktyva 2004/18/EB ⁽²⁾ ar Direktyva 2014/24/ES ⁽³⁾, iš esmės taikomos tik šių direktyvų nuostatos, o nuo jų nukrypstančios Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 nuostatos turi būti netaikomos?
2. Ar per viešojo pirkimo procedūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 5 straipsnio 1 dalį, siejamą su Direktyva 2004/18/EB ar Direktyva 2014/24/ES, galimybė sudaryti sutartinių įsipareigojimų perleidimo tretiesiems asmenims sutartis reglamentuojama tik taisyklėse, kurias Teisingumo Teismas nustatė dėl Direktyvos 2004/18/EB, ir Direktyvos 2014/24/ES 63 straipsnio 2 dalies nuostatose, o gal perkančioji organizacija, nukrypdama nuo šių nuostatų, per tokią viešojo pirkimo procedūrą gali pagal Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 4 straipsnio 7 dalį nustatyti, kokią procentinę dalį paslaugų (skaičiuojant pagal tvarkaraštyje numatytus kilometrus) turi teikti patys konkurso dalyviai?

3. Ar tuo atveju, jei Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 4 straipsnio 7 dalis taikoma viešojo pirkimo procedūroms pagal Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 5 straipsnio 1 dalį, siejamą su Direktyva 2004/18/EB ar Direktyva 2014/24/ES, perkančioji organizacija, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 19 konstatuojamąja dalimi, gali nevaržoma nustatyti, kokią dalį paslaugų turi teikti patys konkurso dalyviai, taigi perkančiosios organizacijos reikalavimas, kad jie patys teiktų 70 % paslaugų (skaičiuojant pagal tvarkaraštyje numatytus kilometrus), gali būti pateisinamas?

- ⁽¹⁾ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, p. 1).
- ⁽²⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132).
- ⁽³⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, p. 65).

2015 m. birželio 18 d. Sø- og Handelsretten (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ferring Lægemidler A/S som mandatar for Ferring B.V./Orifarm A/S

(Byla C-297/15)

(2015/C 294/42)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sø- og Handelsretten

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ferring Lægemidler A/S som mandatar for Ferring B.V.

Atsakovė: Orifarm A/S

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB ⁽¹⁾ valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 7 straipsnio 2 dalis ir susijusi teismų praktika turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklo savininkas turi teisę prieštarauti, kad paralelinis importuotojas toliau prekiautų vaistu, importuotojui tą vaistą perpakavus į naują išorinę pakuotę ir pakartotinai pažymėjus prekių ženklu, esant situacijai, kai prekių ženklo savininkas prekiaavo vaistu tokiu pačiu kiekiu ir tokio paties dydžio pakuotėse visose EEE šalyse, kuriose tas vaistas parduodamas?
2. Ar atsakymas į pirmąjį klausimą būtų kitoks, jeigu prekės ženklo savininkas tiek eksporto šalyje, tiek importo šalyje prekiaavo vaistu dviejų skirtingų dydžių pakuotėse (10 vienetų pakuotėse ir 1 vieneto pakuotėse), o importuotojas eksporto šalyje įsigijo 10 vienetų pakuočių ir, prieš prekiaujant produktais importo šalyje, perpakavo juos į 1 vieneto pakuotes ir jas pakartotinai pažymėjo prekių ženklu?

⁽¹⁾ OL L 299, p. 25.

2015 m. birželio 19 d. Tribunal administratif (Liuksemburgas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlessler/Directeur de l'administration des contributions directes

(Byla C-300/15)

(2015/C 294/43)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal administratif